

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá problematikou inkluzivního vzdělávání žáků se vzácným nervosvalovým onemocněním. Zaměřuje se primárně na žáky se spinální svalovou atrofií a Duchennovou svalovou dystrofií. Podtrhuje se zde důležitost multioborové spolupráce a komunikace mezi školou a rodinou. Účelem je mapovat specifika a problematické situace při začleňování žáků s NSO do základních škol a analyzovat podmínky začleňování žáků s NSO do třídního kolektivu, limity tohoto začleňování a především případná úskalí. To vše z pohledů pedagogů. Během výzkumu proběhlo dotazníkové šetření, kterého se zúčastnili pedagogové a asistenti pedagoga, kteří jsou s těmito žáky v přímé práci. Konkrétní oblasti, které byly respondenty vnímány jako problematické, byly okomentovány v následné diskuzi. Jednalo se především o bariérovost školní budovy, učeben, nedostatečnou komunikaci, práci s vlastními emocemi a obtíže či omezení, plynoucí z dalších limitů zdravotního stavu žáků s NSO

Vzhledem k tomu, že diplomová práce je zaměřena také na třídní kolektiv, byla zde využita metoda *Persona dolls*, jež učí děti vystupovat proti diskriminaci, předsudkům a stereotypům. Skrz panenku s osobností je vysvětlováno, že být odlišným není špatně. Tento koncept byl užit ve třídním kolektivu žáků prvního ročníku společně s panenkou, která má Duchennovu svalovou dystrofií. Účelem bylo naplnit cíle metody, seznámit žáky s problematikou a následně mapovat jejich reakce na konkrétní problematickou situaci, která se týká inkluze žáka s NSO. Tato situace byla vybrána na základě výsledků dotazníkového šetření. Žáci spolupracovali a sdělili své upřímné názory jak situaci řešit. Objevovaly se projevy nevůle z vystoupení z vlastní komfortní zóny i projevy empatie.